

Nr 42.

Av herr Utbult m. fl., om ökat anslag till byggande av fiskehamnar.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i skrivelse av den 30 augusti 1952 föreslagit Kungl. Maj:t, att anslaget till byggandet av fiskehamnar för budgetåret 1953/54 uppföres med 5 milj. kronor.

I statsverkspropositionen till årets riksdag har departementschefen emellertid föreslagit att anslaget uppföres med endast 2 milj. kronor. Jämfört med det belopp, som utgick för fem år sedan, budgetåret 1947/48, då anslaget var 1,5 milj. kronor, är de två miljoner som föreslås i år betydligt mindre än anslaget var för fem år sedan med hänsyn till den inträdda kostnadsstegringen.

Att på nytt upprepa alla de skäl som framförts de föregående åren för högre anslag än som föreslagits i de kungl. propositionerna härom torde vara onödigt, alldenstund statsutskottet och även riksdagen är väl införstådda med förhållandena genom de diskussioner, som pågått om desamma såväl i statsutskottet som i riksdagen. Man har tyvärr bara att konstatera, att eftersläpningarna och de olidliga hamnförhållanden, som är rådande på många platser, blir värre år för år.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i sin ovannämnda skrivelse yttrat bl. a.:

»... Den eftersläpning i det tidigare planerade fiskehamnsbyggandet, som sålunda uppkommit, har speciellt på västkusten medfört bl. a., att sådana hamnar, där erforderliga bryggor utförts som träkonstruktioner för 15 å 20 år sedan, nu i vissa fall helt saknar tillförlitliga förtöjningsmöjligheter för fiskebåtarna. På andra platser i landet, där fiskehamnsutredningen förordat nyanläggning eller utbyggnad av redan befintliga hamnar, är den nuvarande situationen för fiskarna synnerligen allvarig, då de i många fall endast har tillgång till mycket provisoriska skydds- och förtöjningsanordningar för sina relativt sett mycket dyrbara båtar. I vissa hamnar har även fisketonnaget ökat på ett sätt, som inte kunde förutses vid ingången av nämnda femårsperiod.

Vad styrelsen anförde i föregående års petite angående svårigheterna att med hittillsvarande anslagstilldelning kunna bedriva vissa pågående hamnbyggnader på ett ur teknisk-ekonomisk synpunkt tillfredsställande sätt gäller allt fortfarande och kommer, därest en ändring inte sker, att ytterligare skärpas under nästa budgetår.

Av fiskehamnarna utefter norrlandskusten, däribland även staten tillhöriga, behöver ett flertal förbättras, om fisket över huvud taget skall kunna fortsätta på dessa platser. Landhöjningen har här orsakat, att dessa i de flesta fall mycket åldriga hamnar numera har otillräckligt djup såväl i hamnbassängerna som i infartslederna.

Storleksordningen av på längre sikt erforderlig statsbidragstilldelning på detta område kan enligt styrelsen uppskattas till ca 5 milj. kronor per

år vid 1947 års löne- och prisnivå. Styrelsen föreslår, att en sådan långsiktig statlig investering principiellt beslutas och att för budgetåret 1953/54 anvisas ett anslag av 5 000 000 kronor.»

Föredragande statsrådet har även i sin skrivning härom, 6:e huvudtiteln, s. 52, måst konstatera, att den takt, i vilken arbetet med fiskehamnarnas upprustning för närvarande bedrives, knappast kan anses fullt tillfredsställande.

Till statsutskottets utlåtande nr 6 1952, punkt 39, var fogad en reservation, underskriven av 11 ledamöter representerande samtliga fyra partier, och i vilken man yrkade att anslaget skulle höjas till 3 milj. kronor. Då vi anser att denna summa är den minsta som bör ställas till väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förfogande för fiskehamnsbyggande under 1953/54, får vi med hänvisning till vad vi här ovan anfört föreslå,

att riksdagen vid behandlingen av statsverkspropositionen, sjätte huvudtiteln, måtte besluta, att till byggande av fiskehamnar för budgetåret 1953/54 anvisa ett reservationsanslag av 3 000 000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1953.

Birger Ulbult.

Wald. Svensson.

Nils Nestrup.

Olaus Nyberg.

Johan Ahlsten.
